

Boligministeren (Helge Nielsen):

Endnu en gang tak til ordførerne for en positiv tilslutning til det lovforslag, der ligger her.

Vedrørende den manglende automatiske pristalsregulering vil jeg sige, at det ikke alene har været et tidsspørgsmål. Det er givet, at tidsfaktoren også har spillet ind, da et lovforslag om boligsikring nødvendigvis må gennemføres i denne samling, hvis der ikke skal ske vældig ubehagelige ting. Det tror jeg også alle ordførerne har været inde på og erkendt. Men det har også været problemet med at finde grundlaget ud fra, må jeg sige, en lidt ukendt fremtid med hensyn til lejeudviklingen, som har haft betydning for, at vi gerne har villet vente med den automatiske pristalsregulering, til loven eventuelt skal til revision næste gang.

Det får mig også til at komme med en kommentar til de ordførere, der har været inde på, at vi skal holde det inden for de eksisterende budgetrammer. Det har vi også prøvet, men vi har også nævnt vanskelighederne ved at beregne, hvor meget udgifterne egentlig vil blive på baggrund af, at dette folketing har vedtaget nogle stigninger i huslejen, som naturligvis vil medføre stigninger i boligsikringen. Disse to forhold vil jeg da godt lige nævne her ved førstebehandlingen, for at man ikke går ind i noget uden at være klar over konsekvenserne af det.

Til hr. Kjærulff-Schmidt har jeg ikke mange bemærkninger. Det er ikke mit indtryk, at boligsikringen virker generelt fordyrende på byggeriet. For det almennyttige byggeri, som hr. Kjærulff-Schmidt især var inde på, har vi jo i boligministeriet et meget godt kontrolsystem, således at urimelige priser ikke bliver godkendt. Vi har jo det såkaldte kakkellovns-cirkulære, som hr. Kjærulff-Schmidt formentlig også er bekendt med, som giver grundlaget for, hvilke prisniveauer man må bevæge sig inden for. At der visse steder har været forsøg på at bruge boligsikringen som en regulator for egen lejeindtægt, det skal jeg da ikke nægte, og det tror jeg heller aldrig nogen, der har med boligbyggeri og boliglovgivning at gøre, har benægtet.

Jeg vil godt sige — det tror jeg også hr. Kjærulff-Schmidt kan læse i LO-betænkningen — at nogle af fordelene ved boligsik-

ringen har jo været det klart sociale sigte, at også folk med en lav indtægt og flere børn kan bo under betryggende og gode forhold. Det, hr. Kjærulff-Schmidt altså gør, ligesom han har gjort det ved de øvrige lovforslag, er at sige, at man kan betale den leje, man har råd til, og har man ikke ret mange penge og mange børn, ja, så må man bo, som man får penge til. Det er et godt princip, hr. Kjærulff-Schmidt, men det er ikke et princip, som jeg hylder, og jeg er glad for, at der heller ikke er flertal for dette princip her i folketinget.

Som fru Aase Olesen var inde på, er det afgørende ved de støtteordninger, vi skal have, måske i højere grad, at man kan bygge for fremtiden, end at man bygger for fortiden.

Det er rigtigt, som flere ordførere har været inde på — hr. Haunstrup Clemmensen var inde på det, og hr. Kaj Hansen var inde på det — at boligsikringsloven kan være en vanskelig lov at finde rundt i. Når en lov skal prøve at tage hensyn til både familiens indkomst, familiens størrelse, lejlighedens størrelse og mange andre ting, for at der skal komme et nogenlunde retfærdigt resultat ud af den støtte, man giver, så vil den ganske klart blive knap så gennemskuelig, som andre love er.

Til hr. Arne Bjerregaard vil jeg godt sige: jeg vil da også godt frem til den dag, hvor vi kan bygge en boligmasse, der ikke får boligsikring eller anden form for støtte, men vel at mærke på en sådan måde, at også den dårligt stillede i samfundet kan få en god bolig. Det tror jeg også hr. Arne Bjerregaard er enig med mig i. Men hvordan vi gør det uden at give nogen sikring, uden at give nogen støtte, det vil jeg da godt høre opskriften på under det kommende udvalgsarbejde.

Jeg er villig til, som hr. Wilhjelm har stillet forslag om det, at give de oplysninger, der er nødvendige til udvalgsarbejdet.

Jeg vil godt sige afslutningsvis til hr. Kaj Hansen, at det er ikke helt retfærdigt at sige, at det ikke hjælper noget, og at man først og fremmest skulle hjælpe familier med børn. Det er jo netop det, forslaget tilsigter med de midler, der er til rådighed; det er familierne med børn, og det er folkepen-sionisterne, vi hjælper med det, og der er da ud over lovens nuværende rammer sat